# Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1899. Wydano i rozesłane dnia 25. lipca 1899. Część VIII.


## Nr. 70.

## U s t a w a

z dnia 3. czerwca 1899, zezwalająca w gminie miasteczka Niepołomice na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

### Art. I.

Gminie miasteczka Niepołomice zezwala się pobierać przez lat dziesięć począwszy od r. 1899 do końca r. 1908 opłaty gminne od napojów spirytusowych według następującej taryfy:

1. od jednego litrostopnia alkoholu według stustopniowego alkoholometra po 5 ct. czyli od 100 litrostopni (hektolitra) alkoholu po 5 złr. w. a.;
2. od jednego litra rumu, araku, rosolisu, likieru, ponczowej esencyi i innych słodzonych napojów spirytusowych po 15 ct. czyli od hektolitra tych napojów po 1 złr. 50 ct. w. a.;
3. od jednego hektolitra piwa po 1 złr. 20 ct. w. a.;
4. od jednego hektolitra miodu po 3 złr. w. a.

### Art. II.

Do uiszczenia powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż czy własny użytek.

### Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Niepołomic.

Art. IV.

Ta opłata ciąży na konsumcyi w obrębie gminy i nie można obciążać nią ani produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ustawy z dnia 20. czerwca 1888 Nr. 95 Dz. p. p. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty, wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 3. czerwca 1899.

**Franciszek Józef** w. r.

**Thun** w. r.

Nr. 71.

## Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 19. maja 1899 L. 30.430, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Boryniczach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Suchodołce na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Boryniczach powiatu bobreckiego udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 14. kwietnia 1894 Dz. u. kr. Nr. 35 koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Suchodołce na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

## Art. I.

Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Boryniczach powiatu bobreckiego przedłuża się na przeciąg dalszych lat pięciu prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Suchodołce, z obowiązkiem utrzymania tak tego mostu jak i wszelkich innych mostów w obrębie gminy położonych oraz utrzymania drogi szutrowanej przy której most omycony jest położony.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 1 (jeden) ct.
2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 1 (jeden) ct.;
b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;
c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

## Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 19. maja 1899.

Marszałek krajowy:
**Stanisław Badeni** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Antoni Jaxa Chamiec** w. r.

Nr. 72.

# Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 19. maja 1899 L. 31.149, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Nadolanach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na drodze gminnej w Nadolanach na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Nadolanach powiatu sanockiego udzielonej Najwyższym postanowieniem z dnia 14. kwietnia 1894 Dz. u. kr. Nr. 35 koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na drodze gminnej w Nadolanach na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Nadolanach powiatu sanockiego przedłuża się na przeciąg dalszych lat pięciu prawo do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na drodze gminnej w Nadolanach w kierunku gościńca rymanowskiego położonych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem.

Opłatę myta pobierać należy przy moście krótszym od strony Nowotańca według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego wolnego, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów, i osłów, oraz od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ct.;

c) od pięciu sztuk bydła pędzonego jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jak również pędzonej sztuki bydła tego rodzaju 1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Członkowie gminy i obszaru dworskiego w Nadolanach wolni są od opłaty myta.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 19. maja 1899.

Marszałek krajowy:
**Stanisław Badeni** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Antoni Jaxa Chamiec** w. r.

Nr. 73.

# Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 19. maja 1899 L. 30.429, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Jabłonówka-Busk-Rakobuty na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 19. marca 1894 Dz. u. kr. Nr. 40 koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Jabłonówka-Busk-Rakobuty na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej przedłuża się na przeciąg dalszych lat pięciu prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Jabłonówka-Busk-Rakobuty, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 19. maja 1899.

Marszałek krajowy:
**Stanisław Badeni** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Antoni Jaxa Chamiec** w. r.

Nr. 74.

# U s t a w a

z dnia 7. czerwca 1899, o nakładaniu i pobieraniu myta na drogach powiatowych i gminnych I. klasy, objętych w zarząd Wydziału krajowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskim postanawiam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia ustawy z dnia 25. grudnia 1871 Dz. u. kr. Nr. 18 z r. 1872, tyczące się nakładania i pobierania myta: drogowego, mostowego i przewozowego na drogach krajowych mają być zastosowane do dróg powiatowych i gminnych I. klasy, objętych w zarząd własny Wydziału krajowego na mocy §. 35. ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Dochód z myta na drodze powiatowej lub gminnej I. klasy, będącej w zarządzie Wydziału krajowego, służyć ma wyłącznie do utrzymania przedmiotu omyconego, a to w myśl postanowienia §. 32. ust. 1 ustawy drogowej.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 7. czerwca 1899.

**Franciszek Józef** w. r.

**Thun** w. r.

Nr. 75.

## Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 9. maja 1899 L. 27.731, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Zadwórze-Lisko na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. ilpca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowwskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 14. kwietnia 1894 Dz. u. kr. Nr. 35 koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Zadwórze-Lisko na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej przedłuża się na przeciąg dalszych lat pięciu prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Zadwórze-Lisko, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem.

Opłatę myta, a to myta drogowego i mostowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, drogowego 2 (dwa) ct., mostowego 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, drogowego 1 (jeden) ct., mostowego 1 (jeden) ct.;

c) od pięciu świń, cieląt, owiec lub innego bydła drobnego, drogowego $^{1}/_{2}$ (pół) ct., mostowego $^{1}/_{2}$ (pół) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 9. maja 1899.

Marszałek krajowy:
**Stanisław Badeni** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Antoni Jaxa Chamiec** w. r.

Nr. 76.

# Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskim, z dnia 23. maja 1899 L. 31.842, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Wojniłowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Siwce w Wojniłowie na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie obszarowi dworskiemu w Wojniłowie powiatu kałuskiego udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 14. kwietnia 1894 Dz. u. kr. Nr. 46 koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Siwce w Wojniłowie na dalszy przeciąg lat pięciu pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Wojniłowie powiatu kałuskiego przedłuża się na przeciąg dalszych lat pięciu prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Siwce w Wojniłowie, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) ct.
2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła, 2 (dwa) ct.;
b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;
c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 23. maja 1899.

Marszałek krajowy:
**Stanisław Badeni** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Antoni Jaxa Chamiec** w. r.

## Nr. 77.

# Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 23. maja 1899 L. 31.971, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Rozhurczu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Stryj w Rozhurczu na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie obszarowi dworskiemu w Rozhurczu powiatu stryjskiego, udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 29. kwietnia 1894 Dz. u. kr. Nr. 47, koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Stryj w Rozhurczu na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

### Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Rozhurczu powiatu stryjskiego, przedłuża się na przeciąg dalszych lat pięciu prawo do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Stryj w Rozhurczu, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.;

d) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 2 (dwa) ct.

Konie, woły, krowy, muły i osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Mieszkańcy gminy Rozhurcza wolni są zupełnie od opłaty myta od przewozu przez rzekę Stryj w Rozhurczu, pod warunkiem udzielania obszarowi dworskiemu w Rozhurczu pomocy do ochrony promu w czasie wylewu rzeki.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 23. maja 1899.

Marszałek krajowy:
**Stanisław Badeni** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Antoni Jaxa Chamiec** w. r.

Nr. 78.

# Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 9. marca 1899 L. 27.732, w przedmiocie przedłużenia gminie miasta Brodów koncesyi do pobierania myta kopytkowego na przeciąg dalszych lat trzech.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43 Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie gminie miasta Brodów udzielonej ustawą z dnia 7. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 47 koncesyi do pobierania myta kopytkowego na dalszy przeciąg lat trzech, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, przedłuża się gminie miasta Brodów na przeciąg dalszych lat trzech prawo do pobierania myta kopytkowego, pod warunkami zawartymi w ustawie z dnia 7. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 47 z zastrzeżeniem, że zamiast powołanych w tejże ustawie postanowień ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885 Dz. u. kr. Nr. 39 i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. września 1886 Dz. u. kr. Nr. 80, zastosowane być mają analogiczne postanowienia ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. 43 i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72.

### Art. II.

Gmina miasta Brodów pobierać ma myto kopytkowe na siedmiu rogatkach a mianowicie:

a) przy drodze wiodącej na ulicę Leszniowską;
b) przy drodze wiodącej na ulicę Lwowską;
c) przy drodze do Wielkich folwarków, obok starego okopiska;
d) przy drodze do Małych folwarków, obok skarbowego chmielnika;
e) na Jurydyce w miejscu dawnego wału miejskiego;
f) na Podzamczu naprzeciw skarbowego browaru;
g) przy drodze do dworca kolei żelaznej obok mostu na Suchowólce.

### Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 5 (pięć) ct.;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła prowadzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

### Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych.

### Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

### Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyi

a względnie ekwiwalentu w pieniądzach według postanowień ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885 Dz. u. kr. Nr. 39 część XV. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. września 1886 Dz. u. i rozp. kr. Nr. 80, względnie ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43 i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego, wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu czyli i o ile roboty preliminowane na ten rok z funduszu myta kopytkowego, oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych, zostały uskutecznione i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego wykonuje Wydział powiatowy a względnie Wydział krajowy w myśl §. 25. ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885, względnie §. 35. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej opłatę kopytkową.

Art. X.

Gdyby gmina miasta Brodów pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z dnia 7. lipca 1885 i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 24. września 1886, względnie ustawą drogową z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43 i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72. Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymy-

wały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie, lub używały w sposób nie odpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych dróg, ulic i placów, nie mniej też funduszów w myśl postanowienia §. 28. ust. 5. ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885, względnie §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897.

### Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, to jest opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Brody pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarków.

We Lwowie, dnia 9. maja 1899.

Marszałek krajowy:
**Stanisław Badeni** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Antoni Jaxa Chamiec** w. r.

### Nr. 79.

## Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 23. czerwca 1899 L. 68.706, o przedkładaniu deklaracyi do powszechnego podatku zarobkowego na okres wymiarowy 1900—1901.

W myśl §. 39. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych, względnie artykułu 18. rozporządzenia wykonawczego do działu I. tejże ustawy, wyznacza c. k. krajowa Dyrekcya skarbu do przedkładania deklaracyi do powszechnego podatku zarobkowego na okres wymiarowy 1900/1901 termin od dnia 10. lipca do 10. sierpnia 1899 r.

Do opłaty powszechnego podatku zarobkowego a temsamem do przedkładania dotyczących deklaracyi obowiązani są wszyscy trudniący się w krajach reprezentowanych w Radzie państwa jakiemkolwiek przedsiębiorstwem lub zajęciem na zysk obliczonem.

O rozpoczęciu każdego nowego przedsiębiorstwa lub zatrudnienia należy donieść kompetentnej władzy podatkowej przed lub najpóźniej w dniu rozpoczęcia, lub przedłożyć w tym samym terminie przepisaną deklaracyę do powszechnego podatku zarobkowego, która zastąpi w danym razie owe doniesienie.

W razie nieprzedłożenia deklaracyi w należytym terminie, czy to co do przedsiębiorstw już istniejących, czy też co do przedsiębiorstw nowo powstających, może komisya podatku zarobkowego względnie władza podatkowa pierwszej instancyi wymierzyć podatek zarobkowy z urzędu albo też zniewolić kontrybuenta karami porządkowemi do przedłożenia deklaracyi.

Co do przemysłów domokrążnych i wędrownych, określonych bliżej w §§. 78 i 82 ustawy, przedkładać należy deklaracye właściwej władzy podatkowej przed doręczeniem wydanego przez władzę polityczną pozwolenia na wykonywanie odnośnego przemysłu.

Wspomniane wyżej deklaracye zeznawać należy zgodnie z prawdą wedle najlepszej wiedzy i sumienia, podawać je można pisemnie na przepisanych drukach, albo też ustnie do protokołu u właściwych władz podatkowych.

Druków tych udzielać będą władze stronom interesowanym na żądanie bezpłatnie wraz z osobnemi odbitkami objaśnień o sporządzaniu deklaracyi, do których to objaśnień ściśle zastosować się należy.

Do odbierania deklaracyi powołane są w miastach Lwowie i Krakowie c. k. Administracye podatków, zaś w powiatach c. k. Starostwa.

Władze te mogą jednak delegować do odbierania deklaracyi urzędy podatkowe w ich okręgu się znajdujące.

Kontrybuenci, którzy chcą złożyć deklaracyę ustnie, powinni we własnym interesie dla uniknięcia późniejszego natłoku i straty czasu uskutecznić to jak najrychlej.

Dla uniknięcia tych ewentualności niemiłych zarówno dla stron, jak dla władz, upoważniono władze podatkowe do wyznaczania w miarę potrzeby kontrybuentom odpowiednich terminów do ustnego zeznawania deklaracyi.

Gdyby przeto zarządzenia takie nastąpiły, zechcą strony interesowane we własnym interesie do zarządzeń tych jak najściślej się zastosować.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 23. czerwca 1899.

**Korytowski** w. r.

Nr. 80.

# R o z p o r z ą d z e n i e

c. k. Starostwa górniczego w Krakowie z dnia 24. czerwca 1899 L. 2463, zawierające zmianę §. 53 przepisów górniczo-policyjnych z dnia 16. września 1897 L. 2874, Nr. 65 Dz. ust. i rozp. kraj. dla Galicyi.

Art. I.

§. 53 przepisów górniczo-policyjnych z dnia 16. września 1897 L. 2874 ma opiewać:

Bez osobnego zezwolenia c. k. Starostwa górniczego użycie materyałów rozsadzających w kopalniach wosku ziemnego nie jest dozwolone.

C. k. Starostwo górnicze zastrzega sobie możność udzielenia od wypadku do wypadku wyjątkowego zezwolenia na użycie materyałów rozsadzających przy robotach przygotowawczych w pustych pokładach, jeżeli z powodu szczególniejszych stosunków okaże się tego konieczna potrzeba i jeżeli się to nie sprzeciwi względom bezpieczeństwa, a w takim razie wyda oraz stosowne przepisy co do środków bezpieczeństwa, mających być przestrzeganymi.

Art. II.

Powyższe postanowienia wchodzą w życie z dniem ich ogłoszenia w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi, wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Z c. k. Starostwa górniczego.

W Krakowie, dnia 24. czerwca 1899.

C. k. Starosta górniczy:
**Wachtel** w. r.

Nr. 81.

# U s t a w a

z dnia 22. czerwca 1899.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Paragrafy 1., 4. i 6. ustawy z dnia 1. grudnia 1889 Nr. 71, Dz. u. kr. zawierającej postanowienia o wynagrodzeniu za udzielanie nauki religii w publicznych szkołach ludowych, zostają zniesione w dotychczasowem brzmieniu i mają brzmieć, jak następuje:

§. 1. W publicznych pospolitych szkołach ludowych o czterech lub więcej klasach, tudzież w szkołach wydziałowych, ustanowieni będą osobni nauczyciele religii ze stałą płacą, jeżeli liczba godzin nauki religii we wszystkich klasach, w których mają jej udzielać, wynosi razem przynajmniej ośmnaście godzin tygodniowo a liczba uczniów ich wyznania i obrządku przenosi ośmdziesiąt.

Taki nauczyciel obowiązany jest aż do dwudziestu czterech godzin nauki, jeżeli zaś dobrowolnie udziela nauki w większej liczbie godzin, należy mu się dodatkowe wynagrodzenie od każdej godziny ponad liczbę dwadzieścia cztery.

Exhortę liczy się za dwie godziny.

Nauczyciel religii mianowany będzie dla jednej szkoły a to dla szkoły ludowej najwyższej kategoryi w miejscu istniejącej; można jednak nałożyć na niego obowiązek udzielania nauki religii także w innych publicznych szkołach ludowych w tej miejscowości aż do oznaczonej w ustępie pierwszym i drugim liczby godzin.

Gdzie stosunki tego wymagają, może Rada szkolna krajowa w porozumieniu z Wydziałem krajowym ustanowić nauczyciela religii przy szkole cztero- lub więcej klasowej, nakładając na niego obowiązek udzielania nauki religii aż do oznaczonej ustawą liczby godzin także w szkołach innych miejscowości należących do tej samej parafii, względnie gminy wyznaniowej.

§. 4. Nauczycielowi religii osobno ustanowionemu przyznawane będą pobory służące nauczycielom tej szkoły, przy której jest ustanowiony; jednak nauczycielom religii posiadającym wykształcenie uniwersyteckie i kwalifikacyę do nauczania religii w szkołach wydziałowych przyznawaną będzie płaca w kwocie co najmniej 600 zł. rocznie

Co do innych stosunków służbowych podlega nauczyciel religii osobno ustanowiony, wszystkim przepisom ustaw, odnoszącym się do nauczycieli tej szkoły, dla której jest mianowanym, nie uwłaczając prawom, służącym zwierzchniczej władzy wyznaniowej.

Przeprowadzając te przepisy co się tyczy nauczycieli religii drogą ogólnych rozporządzeń, oraz stosując je do danych przypadków, będą władze szkolne o ile można, zasięgać opinii władz wyznaniowych.

§. 6. Za każdą godzinę w tygodniu nauki, udzielanej w wyższych klasach publicznych pospolitych szkół ludowych począwszy od czwartej, tudzież w szkołach wydziałowych, należy się tym nauczycielom w §. 5. wymienionym, wynagrodzenie 25 zł. rocznie, jeżeli władza szkolna stwierdzi, iż nauki udzielali rzeczywiście, a właściwa władza kościelna, a względnie przełożeństwo izraelickiej gminy wyznaniowej, poświadczy, że udzielali jej z dobrym postępem. Jednakże wynagrodzenie to należy się tylko tym nauczycielom, którzy z tytułu obowiązku duszpasterskiego w niższych trzech klasach nauki religii udzielali bezpłatnie.

Wypłata remuneracyi nastąpi z końcem każdego półrocza szkolnego.

### Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie z dniem 1. stycznia 1900 roku.

### Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi Wyznań i Oświaty.

**Franciszek Józef** w. r.

**Bylandt** w. r

## Nr. 82.

# Obwieszczenie

## Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 11. lipca 1899 L. 7207/pr., o poborze dodatków do podatków państwowych bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego w roku 1899.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 22. czerwca 1899 Najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajo-

wego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o poborze dodatków do państwowych podatków bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego w roku 1899.

Według Najwyższego postanowienia pobierany będzie na mocy tej uchwały:

1. dodatek do podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klasowego i do 5% podatku od wolnych od podatku domów w miastach, w wysokości 60 centów od każdego zł. w. a. całej przypisanej należytości tych podatków;

2. dodatek do bezpośrednich podatków osobistych ustanowionych ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220, z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego w wysokości 66 centów od każdego zł. w. a. całej przypisanej należytości tych podatków, nie naruszając co do podatku pensyjnego od wyższych poborów służbowych uwolnień unormowanych Najwyższem postanowieniem z dnia 25. listopada 1858, ogłoszonem rozporządzeniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. listopada 1858 Dz. u. p. Nr. 220.

W mieście Krakowie, tudzież w powiatach Krakowskim i Chrzanowskim pobierany będzie dodatek do podatków w ustępie 1) wymienionych w wysokości 49 ct., zaś do podatków w ustępie 2) wymienionych w wysokości 55 ct. od każdego zł. w. a. całej należytości tych podatków.

Wskutek reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 26. czerwca 1899 L. 21.382, podaje się to obwieszczenie do publicznej wiadomości.

Za c. k. Namiestnika:
**Lidl** w. r.

## Nr. 83.

## O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 15. lipca 1899 L. 61.463, o zmianie nazwy gminy „Słoboda“ w powiecie brzeżańskim na „Słoboda złota“.

C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwami sprawiedliwości i skarbu reskryptem z dnia 12. czerwca 1899 L. 4114 zezwoliło na zmianę względnie uzupełnienie nazwy gminy „Słoboda“ w powiecie Brzeżany na „Słoboda złota“.

Za c. k. Namiestnika:
**Lidl** w. r.